SOLIDARITET

SYNDIKALISTEN

FRIHET SJÄLVANSVAR

Organ för Sveriges Arbetares Centralorganisation

UTKOMMER: Onsdagar o. Lördagar

Tryckerif, "Solid" u. p. a., Örebro, 1926

N:r 32. 1920
10.de årg.

Prenumerationspris:
1/1 år kr. 6:50, 3/4 år 5:—,
1/2 år kr. 3:40, 1/4 år 1:80

REDAKTIONENS adress:
Box 51, ÖREBRO
Telefon 2675

Lördagen den 24 April.

Redaktion:
FRANS SEVERIN EDVIN LINDSTAM

EXPEDITIONENS adress:
Box 51, ÖREBRO
Telefon 2675

Annonspris:
Rabatt:
Årsann. 40, 10 ggr 25, 5 ggr 10 %
4:e sid. 10; 3:e sid. 13 öre pr mm.

Lösnummer
10 öre.

De sockersöta lantjunkrarna.

Man jämrar sig alldeles förskräckligt därnere i Skåne bland de feta godsägarna. Det finns ingen samhällsgrupp på hela jorden, som är så fet och tät som de skånska godsägarna, men ändå jämra de sig värre än backstugosittarkäringar från Uppland. Det kommer sig därav, att de skånska lantarbetarna, som inte alls äro feta, börja kräva mera betalt för sitt arbete. I synnerhet gälla kraven för arbete med sockerbetsodlingen. Lantarbetarna ha sett sina genom detta arbete surt förvärvade slantar alltför hastigt smälta bort. En skånsk sockerbetsodlingsarbetares veckolön smälter fortare än Svenska sockerfabriksaktiebolagets med alltför stor procent kalk tillredda sockerbitar.

Det har i alla tider varit en massa krångel med betodlare, betodlingsarbetare och sockerbruken. Ofta har man hotat med att lägga ned alla sockerfabriker, importera polska betsslavar eller "lägga om jordbruksdriften" och odla trampgräs i stället för sockerbetor. Alltsammans beroende därpå att de förbannade lantarbetarna komma och ställa **krav** på betodlarna. Det är också för galet, att magra och eländiga hjon, våga framställa krav på feta skånska betodlare, som i allmänhet studerat latin i "Loung" (redaktören kan upplysa om vad det ordet betyder)!

Nu är faran större än någonsin. Det är inte frågan om att lägga ned sockerfabrikerna, utan någonting mycket värre, ty för att tala med ett agrarblad, "fortsätter utvecklingen på lantarbetsmarknaden som hittills, måste **sockerransonering** för nästa konsumtionsår bli oundviklig och ransonerna komma att bli mindre än under kristidsransoneringen". Herregud! skriker fru Lundström, då få vi inget syltsocker. Jaa, det är det jag alltid sagt, att di där arbetarna börja bli för oförskämda! Utan socker kan en människa inte leva. Vore det inte bättre att lantarbetarna nöjde sig med lite mindre? Jo visst fan, logiken är riktig. Lantarbetarna kunde förr svälta ihjäl, än en marzipanprinsessa avstode från sina läckerbitar på Strandvägens konditorier. Jag kunde också bevisa, hur nödvändiga sockerbitarna äro i skomakarens kärings kaffekopp. Sådana äro människorna och det vet de höga herrarna mycket väl och därför hotar man med **sockerransonering** för att få lantarbetarna till att krypa till korset.

Sekreteraren i Skånes betodlarförening, en herr P. Stensson i Fleninge (ett dåligt namn på en skånsk betodlare) påstår att lantherrarna över hela linjen se pessimistiskt på situationen, ty **"det mullvadsarbete, som för närvarande bedrives på landsbygden av ansvarslösa agitatorer,** måste få till oundviklig följd en minskning av produktionen". Det där ordet **ansvarslösa** agitatorer är alltid så ljuvligt att höra från godsägares läppar, att det vilja vi ofta höra. Det finns nämligen inte ansvarsfullare människor än godsägare. Det framgår av dessas behandling av statare och torpare och deras "omläggning av jordbruksdriften".

Men låt oss lämna de ansvarsfulla. Jag undrar hur det förhåller sig med ansökan om att få bruka en del bet r till brännvinsbränning? Har det ränske med ransonering att göra? Men därom en annan gång. Det förhåller sig så, att betfälten sedan en månad tillbaka befinna sig i **blockad**, och godsägarna hota med att inställa all betodling, "därest arbetarna icke kunna förmås att taga sitt förnuft (bondförnuft naturligtvis) till fånga". Låtom oss hoppas att lantarbetarna **inte** taga sitt bondförnuft till fånga! Låtom oss vidare hoppas, att de i stället förskaffa sig ett annat förnuft. Ty jag kan sannerligen inte se något förnuftigt i att i februari och mars månad blockera betfälten, då inte ens förberedelserna till sådden påbörjats. Tiden för en blockad vid betfälten kan vara effektiv endast då hackningarna och gallringen börjar och på hösten vid betupptagningen. Man skulle kunna misstänka lurendrejeri i de nu pågående blockaderna. Jag menar, att det skulle hända att just agrarherrarna själva stodo bakom "den ansvarslösa agitationen" för att låta betfälten ligga blockerade just den tid, då de icke bearbetas.

När arbetsgivare argumentera mot lantarbetare, påpeka de alltid de "sjunkande varuprisen på grund av import". Det är det stående slagordet. Dock, inte beträffande sockerbetsodlingen, ty då dugde ju inte hotet med ransoneringen! Därför erkänner P. Stensson i Fleninge, att vi kunna inte räkna med någon import av socker, ty världsproduktionen av socker har under de senaste fem åren sjunkit med två och en halv millioner ton och Sverge är det enda land i Europa, som icke har sockerransonering! Sålunda finns inte någon fara för sjunkande priser. Det böra lantarbetarna besinna.

Visus.

Strejk eller nya förhandlingar?

Arbetarna vid Zinkgruvan och Ammeberg ha till arbetsledningen inlämnat ett strejkultimatum med utlöpningsfrist den 21 dennes i anledning av, att förda förhandlingar om nytt löneavtal icke lett till resultat.

Sv. arbetsgivareföreningen har emellertid erbjudit förnyade förhandlingar samt anhållit, att arbetarna skulle uppskjuta strejken.

Sv. gruvindustriarbetarförbundet har telegrafiskt tillstyrkt arbetarna att uppskjuta strejken.

Konflikten omfattar cirka 380 arbetare, av vilka 350 äro organiserade i Sv. gruvindustriarbetarförbundet.

Metallarbetarekonflikt bilagd.

Efter underhandlingar, som pågått vid Svenska metallverken i Västerås och Skultuna sedan oktober månad föregående år, har nu uppgörelse träffats mellan arbetarna och bolaget. Minimilönerna utgå nu för de olika grupperna med 1,15 till 1 kr. pr timme. På dessa timlöner lägges dessutom 18,75 proc. som kompensation för förut utgående dyrtidstillägg och den förkortade arbetstiden. Arbetstiden blir för skiftsarbetare 46 timmar pr vecka. Varje arbetare, som varit anställd sedan årets början, erhåller 4 dagars semester med full timlön.

Flottningsarbetarstrejk utbruten.

Flottnings- och skogsarbetarna vid Högbo bruk och Sandvikens järnverk ha på måndagen då flottningen skulle taga sin början, nedlagt arbetet till följd av lönetvist. Arbetarna äro organiserade och tillhöra svenska lantarbetarna.

Uppgörelse vid Vikmanshyttan.

Efter långvariga underhandlingar har enighet uppnåtts mellan arbetsledningen och arbetarna vid valsverksanläggningen vid Vikmanshyttan tillhörande Vikmanshyttans L. S. där arbetet en längre tid legat nere.

Uppgörelsen innebär, att timlönerna höjas från 90 öre till 1:40 à 1:50. Alla dyrtidstillägg och övriga förmåner som förut utgått bortfalla.

Anmälan för återgång i arbete skall ske senast den 3 maj.

Staten och fackföreningarna.

Det mest koncisa och träffande svar på frågan: Vad är kapitalism? har Proudhon givit oss i sin berömda sats: **Egendom är stöld!** Egendomen är alltså omoralisk och förutsätter en hel klass av bestulna löneslavar. Därför är det också naturligt att egendomen skall stödja sig på statens makt för att överhuvudtaget kunna bestå. Statens existensberättigande ända från sitt första historiska framträdande ligger i dess egenskap att vara privategendomens upprätthållare och följaktligen i och med att samhällets struktur förändras till gemensamhetsegendom, som förvaltas av associerade grupper, försvinner dess existensberättigande och staten blir ett hinder för mänsklighetens fria utveckling. Regeringarnas sammansättning förändrar ingenting i statens karaktär. Så länge egendomen besittes av kapitalisterna behöva de icke sitta i regeringen för att fortfara och behärska lönslavarna. Följaktligen blir även en socialdemokratisk regering en chimär för arbetarklassen.

Arbetarklassen måste alltså besitta först **den ekonomiska makten** för att även helt kunna vara herrar över den **politiska.** Detta lär oss franska revolutionen. Och Tyskland i våra dagar bekräftar detta faktum med all önskvärd skärpa.

Till strid mot staten och icke samarbete måste bli lösen för den socialistiska fackföreningsrörelsen!

Här några exempel för att visa denna parolls nödvändighet.

I det demokratiska England förestår en allmän gruvarbetarstrejk. Arbetartidningen Daily Herald meddelar några uppseendeväckande uppgifter om de drastiska åtgärder, regeringen skulle ha för avsikt att vidtaga, ett meddelande, som tidningen väntar skall komma att dementeras från officiellt håll, men som den påstår är fullt riktigt. Regeringens planer gå enligt Daily Herald ut på att använda hären till en regelrätt blockad av strejkdistrikten. Alla gruvstäder och distrikt skulle omgivas av en militär kordong och bli avskurna från den övriga delen av landet. Varken varor eller personer skulle medgivas passage genom kordongen. Planen vore redan utarbetad i alla detaljer och kunde bringas till utförande efter en timmes varning. Det hör till historien att Lloyd George bondnekar. Men han är ju känd för att använda lögnen i sin tjänst. Här visar sig staten som kapitalismens lakej.

Socialdemokraternas gamla tro på staten som ägare av egendomen tyckes genom krigets erfarenheter börja vackla. Men nu vilja de i stället, som justitieminister Undén, lägga fackföreningsrörelsen inom statens jurisdiktion.

I en tid då arbetarna alltmera börja inse nackdelarna av de **bindande kollektivavtalen,** som från sitt första framträdande otvivelaktigt betydde ett framsteg; men som nu, med väl organiserade arbetsköpare, äro av tvivelaktigt värde och hindra arbetarnas fulla utnyttjande av sin aktionskraft.

Med Danmark som exempel vill hr Undén välsigna arbetarrörelsen i Sverge med lagligt bindande kollektiva arbetsavtal kompletterade med skiljedomstol, som skall kunna ådöma böter för avtalsbrott. När politikerna komma och vilja lägga sig i arbetarklassens vitala frågor och klavbinda arbetarrörelsen måste vi ropa: Bort med tassarna! Staten är arbetarnas fiende!

Danmark skulle utgöra föredömet. Förargligt för Undén att "Den faste Voldgiftsret" nyligen fällt ett utslag som ställer institutionen i en mindre gynnsam dager. Å tre borgerliga tidningar, nämligen Ferslews, Berlingske Tidende och Politiken i Köpenhamn nekade tryckarna och stereotypörerna att utföra nattarbete, från och med den 24 till den 27 december 1919. Arbetsvägran drogs inför "Den faste Voldgiftsret" (skiljedomstolen) och Danska Typografförbundet dömdes till 2,000 kronors böter och att betala rättegångskostnaderna med 300 kr. Detta utslag bör kanske kunna verka något avkylande på anhängarna av skiljedomstols införande i Sverge.

De gamla fackföreningsledarna ha i allmänhet förkärlek till att staten skall bland sig i fackföreningarnas angelägenheter. Tydligen i förhoppning, att själva komma i en bekvämligare ställning genom att visa sig så mycket som möjligt vara vänner av borgerlig rätt och "ordning".

I Frankrike söker just nu det parlamentariska blocket rikta ett attentat mot C. G. T:s strejkrätt. Men här äro **alla** fackföreningsledare motståndare till statens inblandade i arbetarrörelsens organisationsfrågor. Därför står den franska landsorganisationen som en man mot politikernas försök att klavbinda arbetarrörelsen! Om fackföreningsledarna här hemma voro litet mindre stelnade i gamla dogmer så skulle de kunna lära åtskilligt av C. G. T. i Frankrike.

Léon Johaux visar — enligt B. D. i Soc.-Dem. — med exempel från Australien att skiljedomstanken bankrutterat 1913 utbröto i Australien 208 strejkrörelser, omfattande 33,693 arbetare, 1917 voro motsvarande siffror resp. 644 och 154,061. Förra året utbröt emot skiljedomsutslaget en allmän sjömansstrejk, som varade flera veckor, i år ha på samma sätt den ena stora strejken avlöst den andra. De australiska arbetsgivarna ha nyligen offentliggjort ett memorandum, där de konstatera att skiljedomstanken gjort bankrutt. Jouhaux slutar sin artikel i La Bataille:

"Det är efter sådana dundrande fiaskon som våra parlamentariker anse ögonblicket kommet att begåva den franska arbetarklassen med denna skiljedom.

Våra lagstiftare äro för sent ute, om de inbilla sig att fackföreningarna skulle låta munkavla sig på det viset.

Emot allt, som riktar sig mot **fackföreningsrätten,** vilken uttryckligen omsluter **strejkrätten,** skall man finna oss redo till motstånd".

Det har heller icke saknats röster i Sverge som höjts till förmån för att staten skulle finansiera arbetslösheten i samförstånd med fackföreningarna, som exempelvis nu sker i Danmark. Fackföreningarna i Danmark ha statsunderstöd till sina arbetslöshetskassor. Denna statsunderstödslag verkar som en strejkbrytarlag.

Å Typografiska föreningen i Köpenhamn som på sin kvartalsgeneralförsamling den 29 febr. i år behandlade denna lag med anledning av det nyligen reducerade arbetslöshetsunderstödet visade sig finnas en stark stämning, som leddes av syndikalisterna S. Henriksen och N. M. Nielsen, men även fann understöd av den gamla riktningens man Lauritz Jense, mot statsuderstödet, vars konsekvenser komma att bli en nedsatt arbetslön.

Typograferna i Skandinavien har koncentrerat sig på att genom egen arbetsförmedling kontrollera tillförseln och priset på ny arbetskraft och förutsättningarna för att lyckas med denna taktik är att staten hålles utanför.

I Norge ha också myndigheterna nu börjat visa ett besvärande intresse för typografernas platsförmedling och försök göras att hindra densamma. Man stödjer sig på en lag som förbjuder andra än statens platsförmedlingsbyråer att förmedla platser. Tydligen ligga boktryckarna bakom denna aktion, som dock kommer att hugga i sten tack vare en förträfflig sammanhållning.

Oberoende av staten och mot densamma skall den socialistiska arbetarrörelsen gå till sitt verk: Frihet och välstånd!

Gustav Malmborg.

Ackordsarbetets vara eller icke vara.

I n:r 22 av Syndikalisten var införd en artikel under rubrik "Ackordsarbetets vara eller icke vara". Artikelförfattaren anser, att ackordsarbetet inom anläggningsindustrien bör fortgå, av den orsaken att arbetaren känner sig mera fri från onödigt påhäng av en massa (så kallade) förmän. Tror inte Hj. att, om ackorden komme bort och arbetarna bleve vanda vid timlönssystemet, kamratkänslan kom att göra sig mera gällande på arbetsplatsen än nu är förhållandet?

Det finnes väl ingen hur inpiskad ackordsvän han än måtte vara, som vill påstå att alla arbetar lika när det är ackord. Och vad friheten beträffar, så blir den nog inte mindre om man arbetar nuder timlöns- än under ackordssystem. Nu är ju förhållandet sådant att varje bas måste föra tidlista, och på de flesta platser finnes en tidskrivare som kontrollerar den tid man använder. Och vid kraftanläggningar samt andra byggnationer, där arbetsstyrkan är samlad på ett ställe, får man, där så ske kan rätta sig efter signaler. Det är endast järnvägs-, landsvägs- och skogsarbetarna som skulle komma ifråga. Vill ledningen vid dessa arbeten anställa en förman för varje lag eller enskild arbetare så låt dem göra det.

Jag för min del är absolut motståndare till allt vad ackord heter, av den orsaken att genom ackordsarbetet inhöstar arbetsgivaren större profit än timlönssystemet giver dem. Arbetsintensiteten uppdrives genom ackorden. Alla vill tjäna så mycket som möjligt och arbetsgivaren betala det minsta möjliga. Låt vara att vi nu ha registret som skall och kan reglera priserna, om det skötes effektivt. Men den individuella arbetskraften kan ej registret reglera. Det finnes individer som genom övermåttligt arbete pressa ned priserna. Och få ackordspriserna att stiga efter vad behovet påkallar det har sig svårt.

Nej, kamrater, låt oss genomdriva en garanterad timpenning, och så högt tilltagna att man på den kan kläda och livnära sig såsom människor, så tror jag att ackorden i sinom tid bortfaller av sig själv.

Till sist ett ord i understödsfrågan. Det är en sak som mycket för mycket är omdebatterad i tidningen Vill inte L. S. tillhöra den så tycker jag att de kunna låta bli, men kom sedan ej häller och fordra att erhålla den klingande solidariteten som hjälp vid konflikterna. Bäst vore om man ej behövde anlita sådan hjälp av sina kamrater, men vid långa strejker och lockouter är det nog bra för vem som helst att få.

E. G.

Stenindustrien och syndikalismen.

Det är på tiden att stenhuggarne börja reflektera över vilken organisation som bäst passar dem, eller vilken som ger dem största möjliga valuta nu, och för framtiden. Bara ett exempel: Om nu alla stenindustriens arbetare vore anslutna till S. A. C. och voro besjälade av syndikalismens idéer, hur lätt skulle det ej då gå att genomföra våra krav, mot nu, då allt vad som berör oss skall bestämmas av "förbundet" — nämligen dess styrelse. Var har den radikala anda tagit vägen som förr besjälade industriens arbetare? Det ser ut som den blåst bort i sällskap med förnuftet, ty vad skall man tro, då majoriteten av kårens arbetare gå i ledband och ej våga taga ett självständigt steg, trots de kunna inse att de bliva mer och mer fastlåsta i ett nödläge, som det blir allt värre att arbeta sig ur.

Det tyckes, att syndikalismens företräde framför andra organisationer framträder så klart, att man ej behöver vara en skriftlärd för att fatta, att den gamla organisationsformen ej passar då kapitalet allt mer och mer går mot internationell förtrustning. Kan ej stenarbetarna inse att de ha blott en väg att gå, och det är: Säg edert förbundsstyre farväl och anslut eder — eller omlägg edra fackföreningar — till L. S. och därmed till S. A. C., inför registret och använd däri för våra förhållanden lämpliga delar, avkasta all auktoritetstro, känn er själva, att ni äger krafter nog att handla för er själva, lär er självansvar och visa att ni äro myndiga.

Syndikalismen är politiskt neutral så ni kan vid sidan om, sköta edert politiska och kommunala arbete, om ni vill — har ni blott fattat innebörden i vårt arbete, bliver ni ej längre kvar i eder tro — men i ekonomiska frågor finns ingen neutralitet för arbetarklassen. Vi skola i vårt arbete veta att dana oss för ett nytt och lyckligt samhällsliv, alltid beredda till strid, lägga striden på arbetsplatserna, genomdriva kontroll och medbestämmanderätt i arbetets fördelning samt i varans pris, och därigenom stoppa den uppåtgående prisskruven, vänja oss vid att vi en dag själva övertaga produktionen och distributionen.

Det finns alltså ingenting som hindrar stenindustriens — ej häller någon annan — arbetare att ansluta sig till syndikalismen, ty ingen arbetare med självakting underlåter att övergå till S. A. C., där han har rätt att själv bestämma över sina handlingar i gemensamt arbete för allas vårt lyckliggörande. Visserligen är vårt arbete egenartat, men därför finns råd, blott vi med lite vilja och solidaritet anpassa oss efter de linjer som bäst lämpa sig vid de olika tillfällen som gives. Skall en förbundsstyrelse taga om hand allt vad vi önska oss att få drivet igenom, få vi vänta till ryggmärgen torkar bort hos oss, och då ha vi liten nytta av någon hjälp. Nej, då vi anse att vi behöva något bättre, genomdriva vi det då det behövs och ej då kravet har upphört att vara oss till nytta.

Stenarbetare, anslut eder till S. A. C., ty där är eder plats. Ty du, som hugger stenen, varav du bygger hus, och du som reser slotten ur jordens låga grus, ja, du som ger rikedom ro, får själv i usla kyffen bo, så vet, att syndikalismen befriar dig från nöd.

S—s.

Avtalsrespekten.

Soc. D. har tagit sig för att beträffande den mycket aktuella bostadsbristen intervjua tre förtroendemän, nämligen herrar Oskar Hagman, Nils Linde och Janne Jönsson. Angående deras yttranden om själva den sak det gäller, är väl icke mycket att säga, de äro endast en upprepning av vad som sagts hundra gånger förut, och innehåller på intet sätt några revolutionerande uppslag. Detta är ju heller ingenting underligt, ty hur skall väl det förslag se ut, som ännu under det kapitalistiska samhällets orubbade existens, löser en svårighet, som endast är en naturlig följd av detta samhällssystem.

Är emellertid själva frågan om anskaffande av bostäder till människorna en fråga som ingen kan ge en tillfredsställande lösning, så uttalar en av de värda förtroendemännen sig så mycket säkrare på en annan punkt, nämligen ifråga om kollektivavtalen. Herr Hagman säger:

"Att dylika överenskommelser från ömse håll skola obrottsligt hållas, betraktar jag för min del som en självklar sak, försåvitt ej omständigheter inträffa, som kasta omkull de beräkningar, varpå överenskommelserna byggts."

Vi skola icke här diskutera huruvida kanoniserandet av kollektivavtalen kan vara välgörande för arbetsmarknaden och den jämna tillgången av arbete, och sålunda för undvikande av större arbetslöshet och ekonomiska kriser. Man kan på goda grunder betvivla att det skulle inverka nämnvärt i riktning av utjämnande av de ekonomiska rubbningarna, som tydligen alls inte förorsakats av respektlösheten mot kollektivavtalen. Låter sig emellertid denna sak diskutera, så vilja vi absolut bestrida att det är en sak som är klar i och för sig, att de avtal som slutes mellan arbetare och arbetsgivare skola under alla förhållanden hållas. Att en överenskommelse, som frivilligt slutes mellan tvenne parter, skall respekteras av båda de avtalsslutande, det kan vara en självklar sak, men det går näppeligen att inrangera de moderna kollektivavtalen bland denna art av överenskommelser. Rent moraliskt så måste ett avtal för att respekteras i lika mån binda de parter som ingå det, men detta är ingalunda fallet med de moderna kollektivavtalen mellan arbetare och arbetsgivare. Avtalet binder i själva verket alls inte arbetsgivaren, emedan han genom sin suveränitet över prisskruven har full frihet att när han vill göra hela den träffade överenskommelsen illusorisk.

Låt oss antaga att en trikåfirma ingick ett avtal med en hemarbeterska, om leverans av strumpor till ett visst pris under viss tid. Garnet till strumporna nödgades dock stickerskan köpa av samma trikåfirma som köpte strumporna av henne. Avtalet som de båda parterna ingick förpliktade alltså stickerskan att leverera strumpor och firman att köpa till det bestämda priset under den bestämda tiden, men det förpliktade inte firman att hålla samma pris på garnet under denna tid. För stickerskan var alltså avtalet absolut bindande, men icke för firman. Är det nu någon som vågar påstå, att stickerskan skulle vara moraliskt skyldig att hålla den ingångna överenskommelsen, om det föll firman in att dagen efter det avtalet ingicks höja priset för det garn som stickerskan var tvungen att köpa för att kunna fullgöra sina leveranser?

Ungefär så måste man se de moderna kollektivavtalen, om också förhållandet inom hela det ekonomiska systemet är en smula mera komplicerat. Man skall kanske säga att om exempelvis en mekanisk verkstad ingick ett avtal med sina arbetare, så är det icke denna verkstads skull om de stigande priserna på järn nödgade verkstaden att höja priserna på sina alster. Nej, visserligen inte, men järnbruken ha också ett avtal, och de ha trots detta höjt priserna på järnet. Javisst, men bruken ha fått betala mera för malmen och de ha sålunda blivit tvingade av omständigheter över vilka de inte rådde att höja priserna på järnet. Bortsett från att en stor del bruk själva ha gruvor, och sålunda denna invändning icke är tillämplig överallt, kunna vi gott taga nästa steg till gruvbolagen, även de ha avtal, men detta har icke hindrat dem att höja malmpriserna. Nej, visserligen, säger man, men gruvbolagen äro beroende av tusen saker, de ha kanske fått betala dubbla priser för verktyg och annat, som har tvingat dem till förhöjning av malmpriserna. På detta sätt skulle man kunna fortsätta cirkeln i oändlighet, utan att någonsin träffa källan till prisstegringen, men var och en måste inse att den börjar någonstans, och att den icke beror av några övernaturliga makter mot vilka människorna ingenting förmå. Förutom att förorsakas av ökning av betalningsmedlens mängd inställer sig alltid prisstegringen vid stegrad efterfrågan, eller bristande tillgång om man så vill. Och här är det arbetsgivaren, som, utan att därtill drivas av andra orsaker än det rena rama profitbegäret, höjer priserna. När t. ex. i dagarna pappersfabrikerna höja priserna på papper, så äro de ingalunda tvingade av någon höjning av deras framställningskostnad, utan endast av utsikterna att förtjäna mera pengar. De stegrade papperspriserna medför emellertid ökade priser på alla slags tryckeriarbeten, böcker tidningar och annonskostnader. Dessa prisstegringar draga i sin ordning andra med sig. Ännu tydligare är detta när t. ex. gruvbaronerna höja kolpriserna vilket oundvikligen för till stegring av priserna på nästan alla industrivaror, och slutligen även lantbruksalsterna. På detta sätt är det alltid arbetsgivarna som börja att göra det ingångna avtalet illusoriskt, och i varje fall ha även de arbetsgivare, som icke kunna sägas direkt ha förorsakat de stegrade priserna alltid möjligheten att hålla sig skadelösa trots avtalet, vilken möjlighet emellertid arbetarna sakna. Arbetsgivarna äro helt på den säkra sidan, ty det finns knappast någon, som är så lättsinnig att icke ha försäkrat sig om råvaror innan han förbinder sig att göra en viss leverans. Det är endast arbetarna som man vill beröva möjligheten till denna säkerhet.

Att ge avtalet den helgd som ligger i herr Hagmans yttrande, innebär dessutom att ge den kapitalistiska utsugningen ett sken av moraliskt berättigande som det naturligtvis aldrig kan få. Vare som sagt hur som helst med avtalshelgden ur praktiska synpunkter, så kan den aldrig rent moraliskt sett bli en självklar sak.

F. S.

Från Ostkustbanans III avdelning.

För att Syndikalistens läsare, i synnerhet de, som reste härifrån vid strejkens utbrott, skall få veta hur läget är, vill jag i korta drag relatera detsamma.

På våra inlämnade krav blev det ju som bekant rent avslag. Sedan dess har vi inte hört något från arbetsledningen. Om den tänker ha arbetet igång mer eller ej, är således obekant. Det ser nästan ut som de tänkte få bort alla förutvarande arbetare härifrån. Ingenjören har nämligen på senaste tiden tagit till sin uppgift att besöka de olika arbetsplatserna i skärgården, för att se efter ifall det finns någon ifrån Ostkustbanan som arbetar där. Vid sådana tjänsteförrättningar är han assisterad av sin verkmästare ("en bonde, nyss från plogen tagen"). Det skulle nog vara deras önskan att få bort de gamla arbetarna, för att sedan få hit mindre fordringsfulla element.

Den som skriver detta har inte vid något tillfälle under den tid han arbetat på banan haft orsak att beundra arbetsledningens intelligens, men att den skulle vara så rennons på förstånd att den tror sig kunna svälta ihjäl rallare, det har jag ändå inte trott. Svälta är det första en proletär får lära, och Ostkustbanan har ju varit en bra skola i detta avseende.

Det är förvånande att ingeniör Vahlström — själv en löneslav, fast klädd i krage — vill agera spårhund för bolagskapitalismen och söka stänga strejkande arbetares förvärvsmöjligheter på andra arbetsplatser. Eller det är för att han därigenom tänker komma sig upp. Systemet är ju sådant att den arbetsledare som kan utvisa den största brutalitet mot arbetarna har största utsikten till befordran. Medlet är således bra i nuvarande tid, isynnerhet för dem som besitter endast ett minimalt mått av teknisk o. praktisk kunskap.

Men, herrar slavjägare, det kommer väl förr eller senare en uppgörelsens dag och då kanske det kan vara nyttigt för herrar med lindade ben att inte ha gjort sig alltför hatade av arbetarna. Glömska äro vi inte och änglar ha vi aldrig utgivit oss för att vara. Tänker Ni med svälten tvinga oss till underkastelse, då bevisar detta endast, att Ni inte var med när krutet fanns upp.

En strejkande.

Den tyska revolutionens ekonomiska resultat.

Av **Augustin Souchy.**

II.

Kampen mellan regeringen och arbetsköparna å ena sidan, och de radikala å den andra rörande arbetstidens förlängning, är en följd av den politik som förts av regeringen I Ryssland kommer det icke till någon kamp på detta område, emedan arbetarna där frivilligt arbeta längre när det behövs.

En förbättring som revolutionen medförde åt arbetarna de första dagarna, var ackordsarbetets avskaffande. I revolutionens början vände sig arbetarna först mot det, de mest lidit av. Ackordssystemet betraktades allmänt som ett plågoris av värsta slag. Den första dec. 1918 avskaffades allt ackordsarbete inom statens samtliga verkstäder och företag, och sammaledes skedde också vid de flesta privatföretag Regeringen och arbetsköparna voro rädda och vågade icke opponera sig. Men när någon tid förflutit, höjde reaktionen åter huvudet, och ackordssystemet kom tillbaka. I större skala skedde detta först vid de stora varven i Hamburg och Bremen. Man betjänade sig härvidlag av arbetarnas strävan att komma upp till största möjliga arbetsförtjänst.

Svårare blev det vid statens företag. De radikala arbetarna vid järnvägsverkstäderna voro en nagel i ögat på regeringen. Den ville införa längre arbetstid jämte ackordsarbete, men stötte på häftigt motstånd från arbetarna. Då tillgrep regeringen en annan taktik. Det var samma taktik som använts mot ammunitionsarbetarna i Spandau. Dessa arbetare voro radikala och fordrade medbestämmande i produktionen. De ville icke längre producera ammunition utan fordrade kategoriskt produktionens omläggning till fredsproduktion.

Regeringen förklarade då att det icke fanns mera arbete, och avskedade arbetarna, samt stängde verkstäderna. Efter någon tid öppnades de, men då anställdes endast arbetare, tillhörande de "gula" antisocialistiska organisationerna.

Samma taktik använde nu regeringen mot järnvägsverkstäderna. Den förklarde att det inte fanns något arbete och lät stänga fabrikerna Detta skedde först med verkstäderna i Breslau, Stettin, m. fl. städer. Men denna rigorösa åtgärd väckte överallt ont blod bland arbetarna. Regeringen väntade en liten tid med stängningen av de övriga. Så stängdes järnvägsverkstaden i Opladen, och det bekantgjordes att när den åter öppnades, skulle endast de arbetare få arbete som voro villiga att acceptera ackordssystemet jämte 48 timmars arbetstid. Ingen av de radikala arbetarna anställdes och det hände t. o. m. att arbetare som varit anställda där i 20 års tid, utan vidare blevo avskedade.

Det gick så långt att t. o. m. majoritetssocialister i preussiska lantdagen riktade en appell till regeringen och frågade vad meningen var. Genom sådana ågärder ökades de arbetslösas antal oupphörligt och endast i Berlin räknades dessa i hundra tusental. Det statliga understödet som dessa erhålla, räcker icke till det nödvändigaste och denna armé utgör en ständig fara för regringen, emedan de av naturliga skäl äro mest mottagliga för den mot regeringen riktade propagandan.

Regeringen sökte först att dirigera denna arbetslösa massa ut till landsgden och jordbruket. Tusentals arbetare utvisades från Berlin, därför att de icke varit bosatta där före kriget. Men då junkerväldet var obrutet och arbetsförhållandena lika eländiga som förr, går det icke att få industriarbetarna att ta jobb på landet.

Även inom jordbruket har man sökt att förlänga arbetstiden. Spörsmålet var uppe till behandling på en lantarbetarekongress som sammanträdde den 19 februari Denna tillmötesgick kravet på längre arbetstid så tillvida, att den antog en resolution, vari förklardes att lantarbetarna äro villiga arbeta till övertid under vår och höst, men mot högre betalning.

Vi se alltså av ovanstående, att såväl industri- som lantarbetarna äro villiga att hjälpa till i arbetet på Tysklands ekonomiska återuppbyggande.

Om arbetsköparna och regeringen visade sig lika beredvilliga, skulle ingen katastrof inträffa. Men efter alla tecken att döma sträva junkrarna och industribaronerna att med all gewalt införa det gamla tillstånd som rådde på arbetsmarknaden före kriget. De vilja avskaffa åttatimmarslagen, införa ackordssystemet och begränsa tillämpningen av driftsrådslagen.

Kapitalistklassen känner sig åter stark och mäktig och regeringen fruktar för kommande attacker. Den vet att om den inte får stöd av kapitalistklassen kommer den att störtas. Därför tvingas den ständigt till allt mer vittgående koncessioner åt denna klass.

Å andra sidan ser de revolutionära arbetarna hur deras, genom revolutionen tillkämpade vinster beskäres genom regeringspolitiken, och förminskas för varje dag som går. Men de revolutionära arbetarnas syften äro icke blott att bevara det som genom revolutionen vunnits; de vilja mera.

För dem är revolutionen först då slutförd, när kapitalismen, och med den löneslaveriet, är avskaffat och ersatt med en socialistisk samhällsordning. Och därför stundar det hårda strider mellan samhällsklasserna i Tyskland och det är föga troligt att de socialdemokratiska regeringarna kunna göra något för att förhindra dessa kommande sammanstötningar.

Våra strider

BLOCKAD.

På grund av arbetsledningens vägran att tillämpa garanterad timlön och antagbara ackordspriser, förklaras härmed Skogssällskapets statsarbeten, Marmavägen, Västerås, i blockad för ny arbetskraft. Ingen om sin heder mån arbetare bör där taga anställning förrän annorlunda meddelas.

Västerås L. S.

BLOCKAD.

På grund av strandade löneförhandlingar hos A. B. Kinnekulle Kalk, Kinne-Malma, blockeras allt arbete för ny arbetskraft, samt följande lag och ugnar: i Törnsäter lag 1, 3, 4, 5, 6 och i Krockgården lag 1, 4, 5. Blockaden kvarstår till uppgörelse sker, oavsett vem som övertager arbetet, och uppmanas kamrater landet runt, att ej söka något som helst arbete vid ovanstående bolag, förrän annorlunda meddelas.

Kamrater, vet er plikt!

För sekt. II av Gössäters L. S.

Styrelsen.

BLOCKAD.

På grund av att ej våra fordringar beviljats eller på något sätt beaktats, så förklaras härmed Svenska Slöjdfabriken i blockad från och med den 15 april. Blockaden gäller även all in- och utfrakt för såväl material som färdiggjorda arbeten.

Blockaden kvarstår oavsett vilken som övertager arbetet till uppgörelse skett.

Säter den 15 april 1920.

Säters L. S.

BLOCKAD.

På grund av att lönetvist uppstått, och vederbörande arbetsgivare vägra att ge en för arbetarna acceptabel betalning, förklaras härmed allt arbete med den nya väganläggningen vid nedre forsbron i blockad. Samtidigt förklaras på grund av olidliga förhållanden, särskilt i vad det gäller ackordspriser, härmed allt s. k. utarbete vid Hagfors under Uddeholms bolag blockerat för ny arbetskraft. Blockaden gäller lika vem som än övertager bolagets olika arbeten tills uppgörelse är träffad med

Hagfors L. S.

BLOCKAD.

Till följd av lönestrid har strejk utbrutit vid Sigtuna ångsåg (arbetsgivare Lundkvist & Lindroth, Götgatan 50—54, Stockholm).

Arbetsplatsen är blockerad av Sigtuna L. S. från den 16/4.

Sigtuna L. S.

BLOCKAD.

Allt arbete vid Torpshammars Kraftverksbyggnad förklaras härmed i blockad för ny arbetskraft tills vidare meddelas.

Torpshammars L. S.

BLOCKAD.

På grund av att underhandlingarna strandat förklaras flottningsarbetet i Vemån från Hån i blockad.

Glissjöbergs L. S.

Upphävd blockad.

Som uppgörelse nu är träffad med Vikmanshyttans L. S. så är blockaden inom byggnadsfacket upphävd. Alla som arbetade där före strejken skola anmäla sig före 1:a maj.

Vidare meddelande om resultatet.

Vikmanshyttans L. S.

UPPHÄVD BLOCKAD.

Enär uppgörelse träffats vid P. Engers nybyggnad, förklaras blockaden upphävd.

För Åmåls L. S.

Styrelsen.

Upphävd blockad.

Enär uppgörelse träffats med arbetsgivaren, upphäves blockaden för ny arbetskraft vid Altuna ångsåg från 15/4 1920.

Altuna L. S.

Träffad uppgörelse.

Mellan Västerås L. S. och arbetsledningen vid Myggbo såg har under cirka 2 veckor förts underhandlingar, gällande såväl timlön som ackordspriser. Lördagen den 17 d:s träffades uppgörelse, varigenom arbetarna tillförsäkrades full kompensation för den genom lagen om 8-timmarsdag förkortade arbetstiden.

K. L.

VARNING.

På grund av här pågående löneaktion uppmanas arbetssökande att ej hitresa utan att först sätta sig i förbindelse med organisationen.

Persbergs L. S.

adr. **Emil Larsson,** Brukshandeln, **Persberg.**

S. A. C:s DEMONSTRATIONSMÖTEN.

På en massa platser ordnar S. A. C. den 1:sta och 2:dra maj demonstrationsmöten. De hittills anmälda äro följande:

1:sta Maj.

Motala: John Andersson.
Nyköping: Edvin Lindstam.
Göteborg: Birger Svahn.
Älmhult: Emanuel Jansson.
Falun: Martin Andersson.
Värnamo: Otto Anderson.
Örebro: Axel Holmström.
Ervalla: Axel Holmström.
Stockholm: Albert Jensen och Edvard Mattsson.
Jönköping: Gustav Sjöström.
Ryllshyttan: K. Bengtsson.
Idkerberg: E. Alban.
Hästberg: E. Alban.
Lilla Edet: Severin Karlsson.
Dalstugan: P. J. A. Veglin.
Ludvika: Algot Rosberg.

2:dra Maj.

Fagersta: John Andersson.
Stråssa: Edvin Lindstam.
Grängesberg: Algot Rosberg.
Åby: Karl Elving.

Då ännu en hel del platser har ordnat möten så vore det önskligt att dessa omedelbart insände uppgift därom så att listan kan bli fullständig. Även agitatorerna bör lämna uppgifter därom.

Organisatören.

RESPLAN

för Birger Svahns turné i Vestmanlands distrikt.

Maj.
25. Köping.
26. Strömsholm.
27. Kolbäck.
28. Hallstahammar.
29. Surahammar.
30. Ramnäs.
31. Trummelsberg.

Juni.
1. Ängelsberg.
2. Rosshyttan.
3. Broddbo.
4. Sala.
5. Tärnsjö.
6. (f. m.) Heby.
6. (e. m.) Altuna.
7. Enköping.
8. Orresta.
9. Västerås.

Svahn talar över följande ämnen:

1). **Den fackliga storstridens lärdomar.**
2). **Registret — den nya tidens fackliga kampvapen.**
3). **Syndikalismen — Lokala Samorganisationer.**

För slutna möten: **L. S. som kamporganisation inåt och utåt.**

Priset på föredrag blir, inberäknat resa och affischer, kr. 30. På platser, där ej L. S. finnes, samt där L. S. ekonomi är svag, bisträcker D. K. till omkostnaderna. Cirkulär äro utsända, vilka L. S. uppmanas att fortast möjligt besvara.

För Västmanlands D. K.

Knut V. Lånström, Gränsgatan 18, **Västerås.**

Återupptagna äro L. S. i

RESPLAN

för Edvard Mattssons turné i Värmland under maj månad 1920.

Maj 5 Skoghall
6 Ölme
7 Kristinehamn
8 Nässundet (ordnas av Storfors L. S.))
9 Storfors och Nykroppa
10 Persberg
11 Långbanshyttan
12 Filipstad
13 Hagfors och Munkfors
14 Deje
15 Lindfors
16 Segmon och Slottsbron
17 Seffle
18 Edsvalla
19 Rottneros
20 Brättne (ordnas av Arvika L. S.)
21 Fridag
22 Arvika
23 Jössefors och Gränsjön
24 Åmotsfors och Charlottenberg.
26 Glava (ordnas av Arvika L. L.)
27 Karlstad
28 D:o
29 30 31 Ledig.

Mattson talar över följande ämnen:

1) Kampen just nu — medlen och målet för densamma.
2) Skräckväldet i Amerika.
3) Organisation — Utveckling — Syndikalism.
4) En resa i Alaska.
5) Joe Hill — skald, martyr revolutionär.
6) (Skolningsmöte) Hur L. S. bör arbeta o. förbereda sin kamp.

Vi får uppmana L. S. agitationskommittéer att omedelbart behandla denna sak och insända svar. Varje intresserad L. S.-medlem torde tillse att D. K. erhåller svar på denna uppmaning, ävenså vilket ämne de önskar för erhållande av affischer. På de platser som ej L. S. finnes svarar D. K. för ekonomien.

Med hälsning.

För Värmlands Distrikt av S. A. C.

David Fröding, Herrhagen 226, **Karlstad.**

Till L. S. inom Skaraborgs distrikt av S. A. C.

D. K. planerar en agitationsturné genom distriktet med Severin Karlsson som talare. Turnén kommer att börja omkring den 10 maj och kommer att omfatta samtliga platser inom distriktet som vill anordna möten, varför vi få uppmana L. S. och enskilda kamrater att sätta sig i förbindelse med D. K. angående hur många möten som önskas av honom. L. S. agitationskommittéer uppmanas att undersöka om inte möten kan anordnas på eventuellt närliggande platser. På platser där inga L. S. finnes står D. K. ekonomiskt bakom. Karlsson talar över följande ämnen:

1. **Arbetareklassens ekonomiska kamp.**
2. **(Skolningsmöte) L. S. inre arbete och hur den bör förbereda sin kamp.**

Intresserade kamrater bör tillse, att detta vårt meddelande upptages till behandling på förstkommande L. S. möte. Slarv och slöhet från L. S. tolereras ej.

Med hälsning.

För Skaraborgs Distrikt av S. A. C.

Johan Persson, Krokgården, **Gössäter.**

NYA AGITATIONSDISTRIKT.

På konferens i **Trångsviken** Annandag Påsk, beslutades att bilda **Norra** och **Västra Jämtlands Distrikt av S. A. C.** Distriktskommittéen blev förlagd till Järpen. Adressen är: **Einar Nilsson, Gröngatan 8, JÄRPEN.**

I **Vindeln** har en konferens avhållits å vilken det beslutades att bilda **Norra Ångermanlands och Södra Västerbottens Distrikt.** Vindelns L. S. fick i uppdrag att utse Distriktskommitté. Adressen är: **Olof A. Svedberg, Vindeln.**

ÄNDRADE ADRESSER.

BERGEFORSEN: C. A. Jönsson, **Fjäl.**
BOHUS: K. V. Olsson, P. R.
BÖLESTRAND: Gunnar L. Svensson, Sjösvedjan, **Vivsta-Varv.**
GUM: Einar Åsman, Sjöåsen, **Blomberg.**
HJÄLMEDAL: Johan V. Lindberg, Rixö.
HUSUM: K. J. Häggström, Mon.
KARLSHAMN: Einar Borgström, Kristoffer-Schrödersgatan 14.
KVICKSUND: Helge Nilsson, Johannesberg.
LAXÅ: Erik Karlsson, Röfors, Åtorp.
LIMEDSFORSEN: Edvin Eriksson.
PERSBERG: Oskar Sjögren, adr. Firman Hellberg.
ROTTNEROS: Johan Bergkvist, Rottne.
RYDBOHOLM: Samuel Persson.
SVANSKOG: C. G. Jarl, Fintorp.
TRANSTRAND: Hjalmar Lind, **Sälen.**
THORSHULT: Erik Strand, **Skoghult.**
VIRSERUM: Aldor Fagerström, Box 82.

Litteratur.

Henri Barbusse: Klarhet. Roman. Översättning av H. Hultberg. P. A. Nordstedts & Söners förlag. Pris 13 kronor.

Att läsa ett arbete sådant som detta på sätt som jag gjort: i sträck och utan vila, är nog ej rätta sättet att gå tillväga. Men den intensiva känslan av trötthet, med vilken jag nyss lade boken åsido, är dock delvis och kanske mäst en suggestion. Denna retliga känslighet, denna skälvande dallring under sinnesintrycken, denna hetta som bränner likt feber för att slutligen mattas ut i en gryningstimma, då stjärnorna släckas i det grå morgonljuset, en ny dag som randas efter en sömngångarnatt, med dimmor, som dock sakta böija undan för morgonvinden, medan en frosskakning går genom våra lemmar... så skulle jag vilja karaktärisera känslolivet i Barbusses senaste bok. Den sinnlighet som glöder i dessa människors ådror är ej den friska, lyckliggörande naturdriften och den varmblodiga lidelsen, det är ögonblicksruset som bryter fram med konvultionsanfallets symptom och med äcklighet och ledan smygande tätt i spåren. "Köttets lust och själens obotliga ensamhet!"

Hans människor bli levande för vårt medvetande och bli oss dock på visst sätt främmande, hålla oss på avstånd, träda oss sällan så nära att vi le och gråta med dem. Sådant händer visserligen, exempelvis i scenen vid gamla Mames dödsbädd eller mötet på vägen mellan smeden, den försupne, illaluktande sanningssägaren och biskopen, den silverhårige, fint kultiverade lögnaren. Men annars är det mest massans böjda ryggar som fondfigurer i gråväderstavlor vi skåda, vare sig nu denna massa rör sig i ringlande ström på vägen från fabriken eller i dignande, vacklande led hän över slagfältets hemska ängder. Vad betyder vä. den enskilde i denna rinnande ström, vad är cellen för den jättekropp av vilken den utgör en del, vad betyder dess sorg och glädje, smärta och död?

Jo, därute i granateldens flammande sken och i febersynernas visioner finner individen igen sitt förlorade jag, inför döden får anden igen sin syn. Över människorna står det allmänmänskliga. Detta avsnitt av boken måste läsas, det vore en dårskap att här försöka referera. Blott den som själv upplevat kan så skildra. Man förstår att synerna för livet bränt sig fast på ögats näthinna. "Lyck ögonen till för darrande minnenas flock att ängslande syner ej se — du ser dem ändock." Satserna bli som flammande eldslågor, förbrännande lumpenhet och lögn, fosterländskt skrävel och hycklande prästsalvelse. Åh, vad mycket den kraftlösa handen vill krama sönder, denna hand över vilken en varm, klibbig blodström forsar.

Mitt i en sats stannar plötsligt texten och vi upplysas kort och gott: "Struket av censuren" Det förekommer på mer än ett ställe i boken. Det hedrar Frankrikes segerdruckna vrålapor! Sådana herrar, sådana drängar!

En anmälare har på tal om Barbusse sagt, att hans namn blivit en samlande lösen och fältrop för en hel skara författare som kriget satt pennan i hand på. Det är väl om så är. De ha säkert ännu mycket otalt med samhället.

Det vore önskvärt om denna bok, liksom de tidigare översatta "Elden" och "Vi människor", av samma författare, kunde utgivas i någon billigare, för arbetarepublik överkomlig upplaga.

K. F—m.

Nya L. S. äro bildade i:

SÄRNA (Dalarnes Distrikt) adr. Busk Jannes Olsson.

FÖROLA (Södermanlands Distrikt) adr. Simon Fredriksson, Förola, **Svärtagård.**

LÖVSVEDSGRUVAN (Dalarnas Distr.) adr. J. Nyrén, Lövsvedsgruvan, **Näs st.**

CHARLOTTENBERG (Värmlands distr.) adr. Herbert Engberg, Lövås.

HÅN-VEMDALEN (Södra Jämtlands Distrikt) adr. Carl Johansson, Lag 14, **Vemdalen.**

TRARYDS L. S. är förklarad vilande och därvarande medlemmar har anslutit sig till L. S. i Strömsnäs Bruk.

ANNEBERGS L. S. är nedlagd. Kassan 134:61 samt materialerna äro insända till S. A. C:s Expedition.

Adressen till Södermanlands Distr. är:

SÖDERMANLANDS DISTRIKTSKOMMITTE, Box 40, **SÖDERTÄLJE.** (Alla försändelser till D. K. adresseras så).

Registerförare:

SÄRNA: Olov Persson.
FALUN: Registerkommittén, Kafé Runan.
HÅN **VEMDALEN:** Axel Martinsson

Stockholm.

Kungl. Soc.-Dem. Bekymrade förtroendemän. — De vanartige syndikalisterna och de heliga avtalen. — Vänstersocialisternas erkännande åt den direkta aktionen. — Stockholms L. S. utvecklas. — Mera arbete.

Här säger man redan rätt allmänt Kungl. Social-Demokraten. Svenskarna äro ju så titelsjuka. Kunde man ej tillägga Kungl. Landsorganisationen också, sedan man bevittnat dess ledares kungliga förebråelser till vissa arbetsgivare att de dyrka upp en del arbetares löner för högt. Såsom Torberg klagande påstod i tidningen häromdagen. — Lördagen den 17 April gästuppträdde målarnas företroendeman i regeringsorganet och manade arbetarna att hålla kollektivavtalen i helgd. "Att dylika överenskommelser från ömse håll skola obrottsligt hållas, betraktar jag för min del som en självklar sak", menade han. Men man kan vara förvissad om att resp. arbetsgivare skola passa varje tillfälle att i hemlighet bryta eller kringgå de heliga avtalen. En annan förtroendeman, träarbetarnas, Nils Linde, lämnade det intressanta meddelandet att "så snart det gällt en framställning från organisationerna ha arbetsgivarna städse visat sig avvisande, under det de däremot visat tillmötesgående **då framställningarna gjorts ute vid arbetsplatserna av arbetarna direkt. Detta har självfallet resulterat i att byggnadsfackens arbetare i viss utsträckning mistat tilliten till sina organisationer och att de syndikalistiska fribrytarskarorna vuxit.**" Han känner icke L. S. som "ordentlig" organisation, men nödgas klagande erkänna syndikalisternas större inflytande på arbetsplatserna.

Sorglustigt är hans dygdiga försäkran därefter att "från fackförbundet har man alltid hävdat att ingångna avtal skola hållas" men omedelbart tillägger "och förresten arbetsgivarna inom byggnadsfacken ha ofta själva brutit avtalen"!

Dessa förtroendemän uppträda ungefär som bekymrade pappor, som inte veta vad de skola göra mot sina vanartiga pojkars snedsprång.

Rackarepojkarna i detta sammanhang — det är förstås syndikalisterna. Men gentemot denna bornerade uppfattning kan det framhållas, att många arbetsgivare erkänt, att en hel del av de duktigaste arbetarna numera äro syndikalister och ofta har det hänt att arbetsköparna varit tvungna att vända sig till Stockholms L. S. för att få anvisning på duglig arbetskraft. Och att dessa L. S.-medlemmar värderat sin arbetskraft och begärt bra betalt, det har icke minskat arbetsköparnas respekt för L. S.

* * *

Vänstersocialisterna har nu åter haft ett stort Auditorium-möte, där de diskuterade med Stockholms nationella studentföreningars representanter. Det bästa inlägget tyckte jag emellertid gjordes av Einar Ljungberg, som gisslade den "lagliga ordningen" på ett så utomordentligt sätt, att hela publiken — som dock till stor del bestod av borgerliga laglydare — ropade bravo. Kata Dahlström sade också bland annat att hon upphört att tro på röstsedelns makt att omskapa förhållandena till önskvärt tillstånd. Det kunde endast ske genom utomparlamentariska förhållanden. Och Zeth Höglund konstaterade i sitt anförande att alla samhällsproblemens lösning bottnade ytterst i de förhandenvarande ekonomiska förhållandena. Överallt hör man hur syndikalistiska idéerna tränger igenom och vinner erkännande. Och det är ju så naturligt.

Stockholms L. S. utvidgas oavbrutet. Nya sektioner bildas. Redan finnes byggnadsarbetarnas sektion, träarbetarnas, snickarnas, dödgrävarnas, tobaksarbetarnas, vagnmakarnas m. fl. Tio eller elva sektioner finnes redan. Flera blir det snart. Denna utvidgning är glädjande och bevis på livskraft. Men det gäller för L. S. medlemmar att vara beredda på det ökade arbete, som blir följden. Vilket arbete dock skulle i någon mån minskas eller underlättas, om vissa trätgiriga element inte saboterade. Men de bli väl också förståndiga en gång . . .

Freddy.

S. A. C:s majmärken

äro slutsålda. Rekvisitioner, som inkomma senare än den 21/4 kunna ej expedieras.

Exp.

Hur en förbundsstyrelse hindrar arbetarnas kamp.

STOCKHOLMS MÖBELSNICKARE BRYTA SIG UR TRÄARBETAREFÖRBUNDET.

Därtill nödda av förbundsstyrelsens saboterande av deras lönekamp.

Nedanstående aktstycke visar i all sin nakenhet huru en förbundsstyrelse kan tillåta sig att schackra med arbetarnas intresse, förhindra en verksam kamp för att åt arbetarna erövra en hjälplig kompensation för de ständigt stigande levnadskostnaderna. Man kan av aktstycket gott se att Stockholms möbelsnickare efter moget övervägande o. efter många fruktlösa försök att komma till rätta med den egenmäktiga förbundsstyrelsen tagit steget ut ur förbundet. Förbundsstyrelserna har genom allehanda mer eller mindre hederliga manipulationer övat sabotage mot arbetarna; under dessa förhållanden är kantänka sabotage icke omoraliskt, det är endast när arbetarna använda det mot arbetsköparna. Vi överlämna alltså ordet åt möbelsnickaresektionen av Stockholms L. S. Dess klara och logiska framställning av händelseförloppet talar för sig själv.

Red.

Deklaration

till Sverges organiserade möbelsnickare.

Varför vi ingått i Sthlms L. S.

Kamrater! En sektion av L. S. bildades här i slutet av febr. månad detta år. Då detta steg från en minoritet av möbelsnickarearbetareförbundets medlemmar givetvis fördömes av en hel del kolleger här i Sthlm, och även torde väcka undran från yrkeskolleger i landsorten när saken ifråga blir bekant, anse vi det vara vår plikt att lämna denna redogörelse samt framhålla de motiv, som legat till grund för det steg vi tagit.

Det är givet att en sprängning av en fackförening ej kan komma ifråga utan djupgående principiella meningsskiljaktigheter uppstått, om den politik föreningen bör föra Det är även klart att det är den radikalare taktikens förespråkares plikt, att först söka genom åtgärder inifrån överföra förbundet till den kampställning de önska, samt erövra styrelsemandaten i föreningen. Det torde av följande rekapitulation av föreningens arbete förlidet år framgå, att vi intet ha att förebrå oss i detta avseende.

Föregående år som var ett kampår av första ordning för vårt facks vidkommande, ställdes vi genom förbundsstyrelsens åtgärder i en särställning gent emot våra kamrater i landsorten. När förberedelserna för revision av dittills gällande kollektivavtal företogs var även frågan om avtalsuppsägning för Sthlmsavdelningens vidkommande före till behandling. Det var denna som orsakade att föreningen faktiskt klövs i två delar, och framtvang en bestående opposition inom avdelningen. När frågan första gången var före förelåg även ett troligen från förbundsstyrelsehåll inspirerat avstyrkande uttalande av avdelningsstyrelsen. Förbundsstyrelsen mötte även genom herr Danielsson. Denne höll ett översiktligt anförande däri han redogjorde för det allmänna läget särskilt framhållande de dåliga konjunkturförhållandena i Ulricehamn. Efteråt kunde tydligt konstateras, att det gällde att försvaga kamplusten hos avdelningens medlemmar, ty herr D. förteg det faktum, som bort vara avgörande för medlemmarnas ställningstagande till frågan, nämligen att avd. i Göteborg och Malmö redan då med förbundsstyrelsens medgivande uppsagt sina aftal, och begärt en betydligt högre timlön än som gällde för Sthlms vidkommande. Dessa upplysningar erhöllos först efteråt, av tillresande kolleger.

Nåväl optimismen segrade på mötet ifråga och det slutliga avgörandet skulle ske genom allmän omröstning på verkstäderna. Härigenom underströks mötets beslut ytterligare och det beslöts med 150 röster mot 120 att aftalet skulle uppsägas. Nu gjorde förbundsstyrelsen sin vetorätt gällande och nekade sitt stöd för avtalsuppsägningen.

Under den korta tid som återstod höll avdelningen 2 extra möten där föreningen beslöt på egen risk uppsäga sitt avtal. Detta beslut vägrade avdelningsstyrelsen expediera förklarande sig den ena stunden skola avgå för att senare ombedd återtaga sin avsägelse. Det hela blev ett virrvarr av motsägelser och beslut och bakströvarna nådde sitt mål, avtalet förblev gällande ännu ett år.

Till det därpå följande junimötet hade avdelningsstyrelsen uppbådat förstärkning från förbundsstyrelsehåll. Förtroendeman Linde höll föredrag om "Fackliga arbetsmetoder" (sic). Vari dessa metoder skulle bestå fingo vi aldrig veta, det blev en synnerligen malplacerad moral- och straffpredikan med anledning av de viljemanifestationer oppositionen presterat vid föregående möten. Under den därpå följande diskussionen sammanfattade oppositionen sin ståndpunkt i följande resolution:

"Den situation som uppstått genom förbundsstyrelsens vägran att godkänna avdelningens beslut om uppsägning av gällande avtal, tvingar oss att intaga en avgörande oppositionell ståndpunkt mot de "Fackliga arbetsmetoder", som tillämpas av förbundsstyrelsen. Det är klart att Stockholmsavdelningen genom att kvarstå på sina vid föregående års avtalsrörelse uppnådda resultat, är ett allvarligt hinder för de avdelningar i landsorten, som uppsagt sina avtal och ämna söka förbättra sina villkor. Detta gäller både i avseende på timlönen som ock de mer ideella kraven, 8-timmarsdagen och semesterfrågan.

När förbundsstyrelsen godkände dessa avtalsuppsägningar i landsorten, där krav ställts som gå vida över vad som nu betalas i Sthlm, borde samma styrelse med logisk konsekvens undanröjt även det avtal, som utgjorde det största hindret för dessa kravs genomförande. Detta har ej skett trots avdelningens ifråga ansökan därom. Förbundsstyrelsen har, bildlikt talat, spelat krona och klave om framtidsutsikterna, o. trott på en så katastrofartad hastig återgång till normal prisnivå, att Stockholmsavtalet skulle bli en stödjepunkt i stället för ett hinder för avtalsuppgörelserna. Det enda riktiga hade här varit att godkänna avdelningens beslut, isynnerhet som timlönen icke balanserar existensminimum. Vad organisationsfrågan angår anse vi, att vårt medlemskap i Träarbetareförbundet icke hindrar oss, att vidtaga förberedande åtgärder, för att i samfälld aktion med landets övriga möbelsnickeriarbetareföreningar, separera från förbundet i och för bildandet av ett Möbelindustriarbetareförbund."

Vid detta möte tvingades även avdelningsstyrelsen att ställa sina befattningar till disposition, och extra möte för styrelseval bestämdes till den 3 juli. Nu mobiliserades en maktfaktor som ingen av oppositionens medlemmar räknat med. Till föreningen här förutom möbel- och pianoarbetare även en grupp snickare på omkring 70 man som arbeta på L. M. Erikssons verkstäder. På denna arbetsplats har någon nyrekrytering för detta yrkes vidkommande ej skett sedan tiden före kriget. De voro därför synnerligen pålitliga och villiga att möta upp när parollen kom att "bolsjevikerna voro i farten på fackföreningen". För att vara ändå säkrare praktiserades en nyhet. Den avgående styrelsen lät trycka särskilda röstsedlar på sig själva som prackades på dem som ej voro tillräckligt inne i situationen. Och resultatet? Den gamla styrelsen återvaldes med genomsnittligt 4 rösters majoritet.

Denna arbetaregrupp från L. M. Erikssons som ej hade med vår lönefråga att göra tillsatte vid detta tillfälle en styrelse som vi ej ville ha och som ej heller å sin sida ville leda den löneaktion som **måste** komma, beroende av de ohjälpligt låga timlönen. Dessa herrar valmän uteblevo sedan från föreningsmötena, styrelsen kom i ohjälplig minoritet, en konstant rubbning av jämvikten inom föreningen blev följden, föreningen beslöt och styrelsen saborade besluten. En av radikala element iscensatt aktion för höjning av timlönen blev fiasko då någon verklig ledning ej fanns för saken, oppositionen tröttkördes systematiskt och vid ordinarie styrelseval i år, ny mobilisering med samma resultat. Andra regeringsdugliga finnas tydligen ej inom avd. 1.

Vi återgå emellertid till tidpunkten för majmötet för att följa förbundsstyrelsen och dess åtgöranden i konfliktfrågorna. Som bekant blevo ett 30-tal avtal uppsagda av möbelindustrin för reglering av lönerna, men huvudsakligen för tillvägabringandet av riksavtal. Dessa avtal uppsades in blanco av arbetsgivarna, de förbehöllo sig rätten att taga ställning till frågan längre fram på sommaren.

När nu dessa herrar möbelhandlare och kapitalister skulle utarbeta sina förslag upptäckte de genast den inkonsekvens förbundsstyrelsen gjort sig skyldig till vis à vis sina egna avtalsuppsägningar. Då de troligen även hade reda på mötesbesluten inom avd. 1 och att det var på förbundsstyrelsens motstånd Sthlmsavtalet ej blivit uppsagt behövde de nog ej diskutera länge förrän de hade situationen klar för sig. Förbundsstyrelsen trodde ej själv på möjligheten att förbättra lönerna inom yrket. Därför skulle detta avtal tjäna som förskansning när arbetsgivarna gjorde sin framstöt; offensiven lämnades godvilligt i händerna på motståndaren. Denne hänsynslöse motståndare kände att förbundsstyrelsen fruktade deras makt därför också hans mördande uppsyn vid konfliktens början, därför detta smädliga tillbud om nedsättning av gällande timlöner, därför denna oerhörda underhandlingsmariginal som ej kunde sammanjämkas utan en mördande konflikt. En dråpligare illustration till centralisationens förbannelse för de organiserade arbetarna är väl ej möjlig. Arbetsgivaren vet precis var och hur han skall placera sin stöt för att uppnå största möjliga effekt.

Asea- och Kockumskonflikterna voro likartade företeelser fast i miniatyr och utnyttjades av arbetsgivareföreningen som provmanöver för att sätta sig i respekt hos dessa individer som ensamma ha makten, ensamma äro och representera Träarbetareförbundet och dess styrelse.

Under denna konflikt som totalt ruinerade förbundet, och de däri indragna kamraterna fingo vidkännas stora inskränkningar i sina levnadsvillkor, arbetades här i Sthlm för högtryck, och med godkännande av dittills gällande slavlöner. Svenska Handelsbankens byggnader och reparationer däri bl. andra Nordiska komp. hade många och vidlyftiga arbeten överfördes pro forma på banken själv som arbetsgivare, och forcerades arbetena där på ett sätt som visade hur effektiv och kännbar en blockad av just dessa arbeten skulle ha varit. Halvfärdiga och nyss påbörjade arbeten inkommo på verkstäderna med krav på att de skulle göras färdiga. När detta syntes vederbörande arbetare väl starkt och förbundssekreteraren som "ledde" konflikten rådfrågades svarade han att det var arbetarnas sak att bevisa att det var blockarat arbete, i annat fall kunde ej förbundsstyrelsen ställa sig bakom en vägran att utföra detsamma. Det kunde ej komma ifråga att arbetsgivaren borde genom dokument, fraktsedlar o. dylikt bevisa, att ej blockerat arbete förelåg. Alla dessa arbeten utfördes i många fall på övertid.

Med alla dessa fakta för ögonen är det ej orättvist att fastslå, att förbundsstyrelsen ensam bär ansvaret för den miljonförlust förbundet som sådant har lidit och även för de oerhörda uppoffringar i konflikten indragna kamrater fått vidkännas. Organisationen skyddar ej längre medlemmarnas rätt. Dess politik går ut på att vidmakthålla dessa byråkratiska formationer till fördel endast för dess fasta funktionärer. Man kan ej häller värja sig för den misstanken att de ombudsmannalöner varöver förbundsstyrelsen förfogar delas broderligt mellan styrelsemedlemmarna utan att något nyttigt arbete utföres som ej bort kunna medhinnas av ordinarie funktionär.

På dessa skäl anse vi oss ej vidare skyldiga att tillhöra denna organisation. Det är snarare ett brott mot oss själva och framtiden att ekonomiskt stödja deras geschäft. Av skäl som torde framgå av denna redogörelse anse vi oss icke häller mäktiga att överföra hela avd. 1 till en klarare klasskampsställning. Som demonstration mot förbundsstyrelsen och av sympati för syndikalismen och dess organisationsformer ha vi separerat och ingått i L. S. Det är utom all fråga de kommande arbetarorganisationerna. Syndikalismens taktik är erkänd även av anhängare till de reformistiska fackföreningarna. Organisationsformens större smidighet gör att den har större möjlighet än den på fackförbundsprincipen vilande nuvarande organisationen, att tränga ned även i smärre samhällen och därmed organisera alla. Organisationens egentliga slagkraft ligger i den kultur medlemmarna själva förmå inljuta i densamma, i den villighet varmed de omfatta organisationsidén. Det kan därför ej vara god politik att fasthålla vid en steril centralisationsidé som provocerar en demoraliserande funktionärsdiktatur, som lamslår goda viljor i egna led men utåt mot den verkliga fienden, kapitalismen, visar en ynklig undfallenhet. Dit ha vi nu kommit. Detta är resultatet av 40 års organisationsarbete. Det är vår sak att se till att kursen förändras, så att organisationerna kunna tjäna sitt ändamål.

Vi uppmana alla som taga del av detta att föra fram saken i sina fackföreningar, samt i händelse avdelningen i princip ställer sig på samma ståndpunkt inrapportera detta till Stockholms Lokala Samorganisation. I händelse av större tillslutning kan sedan överenskommelse ske om hållandet av en möbelsnickarekonferens.

För Möbelsnickaresektionen av Stockholms L. S.
Sektionsstyrelsen.

Obs.! Vid eventuell korrespondens adressera: Stockholms Lokala Samorganisation, Folkets Hus.

Revolutionär 1:sta majlitteratur.

Agitationspaket, innehållande värdefull, lättsåld litteratur till ett värde av kr. 47:25, lämnas till det billiga priset av kr. 27:—. Kr. 20:25 kan således vem som helst förtjäna, på samma gång som de göra en god agitation.

Paketen innehålla följande böcker:

5 ex.	Amalthea av Algot Rosberg	pr ex. 1:50
10 „	Syndikalismen från internationell ståndpunkt av Martius	„ „ 0:65
5 „	Villiam Godwin av Albert Jensen	„ „ 0:25
5 „	P. J. Proudhon av C. J. Björklund	„ „ 0:25
5 „	Vid röda fronten av Anton Nilsson	„ „ 2:25
5 „	Röda Jungfrun av Hinke Bergegren	„ „ 0:50
5 „	Andras bröd av Ivan Turgenjeff	„ „ 0:90
2 „	I gryningen, Ryskt revolutionsdrama av Leopold Kampf	„ „ 1:00
3 „	Härjarsånger av Ernst J. Lundkvist	„ „ 0:75
3 „	Fejd och famn av Harry Blomberg	„ „ 0:75
1 „	Jimmie Higgins av Upton Sinclair	„ „ 6:00

Vid alla maj-demonstrationer bör det med god vilja lätt kunna spridas ett eller flera av dessa agitationspaket

De som eventuellt vilja ha flera ex. av någon bok och mindre av någon annan, få gärna ändra rekvisitionen.

L. S., Klubbar, Agitationskommittéer och enskilda litteraturförsäljare uppmanas att omgående rekvirera.

Agitationspaketen rekvireras pr postförskott från

AXEL HOLMSTRÖMS FÖRLAG, Hagagatan 16, Stockholm.

Uppgörelser inom målerifacket.

Vid underhandlingar mellan Dalarnes och norra Västmanlands målarmästareförening och Sv. måleriarbetarförbundets avdelningar i Falun, Borlänge, Ludvika, Kopparberg, **Västanfors samt Avesta** har i görelse träffats om nytt avtal. Enligt det antagna avtalet kommer arbetarnas timpenning att höjas från 1:25 till 1:75 à 1:85. I fråga om ackordspriserna har man överenskommit om tillämpande av i Stockholm gällande ackordspriser.

Handelsarbetarestrejk i Göteborg.

Den hotande konflikten hos de köpmän i Göteborg, som äro anslutna till Sv. arbetsgivareföreningen, utbröt i måndags, sedan arbetarna avslagit det av förlikningsmannen rådman Hamberg framlagda medlingsförslaget och arbetsgivarna förklarat sig icke kunna godkänna arbetarnas förslag. Arbetsnedläggelsen berör ett 30-tal större firmor.

Uppgörelse för vagnmakarna i Stockholm.

Nytt avtal har i dagarna träffats mellan vagnmakeriarbetarfackföreningen och vederbörande arbetsgivare. Den i avtalet fastställda minimilönen är 2:20 pr timma. Ävenså ingår i avtalet semester på 4 dagar med full avlöning efter ett års anställningstid samt en sjukersättning av 5 kr. pr dag. Avtalet gäller för ett år.

Telegraf- och Telefonmannaförbundet uppsäger avtalet.

Telegraf- och Telefonmannaförbundet har uppsagt gällande kollektivavtal med telegrafstyrelsen och samtidigt inlämnat förslag till nytt sådant. Det gamla avtalet utlöper den 30 juni.

Uppgörelse träffad vid Ångslupsbolaget.

Sedan en tid tillbaka ha, som tidigare meddelats, förhandlingar förts mellan delegerade för Tredje maskinistföreningen i Stockholm och Stockholms ångslups-a.-b., vilken nu lett till uppgörelse om ett 1-årigt avtal, retroaktivt gällande fr. o. m. 1 april.

Det nya avtalet innebär en löneökning av 100 kronor pr månad, varigenom maskinist- och maskinskötarnas månadslön nu höjts till 350 kr.

Se hit!

De, som reflektera på att söka arbete vid Intrångets Gruvfält, torde i och för upplysningar ang. arbetsförhållandena hänvända sig till registerföraren på platsen.

Karl Ivström, Intrånget, **Dala-Finnhyttan.**

Arbetssökande.

Från Norra Inlandsbanan, Södra distriktet.

Lag och förmän som ämnar sig hit torde först innan arbete tages, sätta sig i förbindelse med registerkommittéerna. De som uraktlåta detta betraktas som osolidariska, och behandlas därefter.

FLOTTARE!

Vid möte med Idre L. S. den 5 april beslutades varna arbetssökande för att här söka flottningsarbete innevarande vår, enär tillräcklig arbetskraft redan finnes.

Samtidigt uppmanar mötet alla rättänkande arbetare att kraftigt verka för ackordssystemets avskaffande, i synnerhet vad det rör flottningsarbete, varför vi våga hoppas att alla om sin heder måna arbetare ställer sig solidariska med vårt fattade beslut.

Idre L. S.

Meddelande.

Som arbetsförtjänsten och förhållandena i övrigt för närvarande äro otillfredsställande vid Oxelösunds hamn, varnas arbetssökande att söka arbete därstädes förr än annorlunda meddelas.

Hamnarbetareff., Oxelösund.

MEDDELANDE.

På grund av att arbetstillgången är knapp och ett flertal arbetslösa finnes på platsen så varnas alla kamrater att resa hit och söka arbete.

Det är visserligen en väganläggning ett stycke härifrån, men avlöningsförhållandena och förtjänsterna äro av sämsta slag och förtjänar att hela arbetet blev utan arbetskraft. De ifrågasatta bostadsbyggena komma icke igång förrän byggnadschefen godkänt våra lönekrav. För övrigt hänvisas till registerföraren Artur Svahn, Irisborg, Nynäshamn, som lämnar nödiga upplysningar.

Nynäshamns L. S.

Från Gräsbergs L. S.

Registerkommitté är tillsatt vid Håksbergs gruvor och uppmanas de som ämna söka arbete vid nämnda gruvfält att sätta sig i förbindelse med registerföraren. De som uraktlåta detta betraktas som osolidariska och behandlas därefter.

Gräsbergs L. S.

För anläggningsarbetare att observera.

Alla arbetare som tänka sig till statsbanan Sveg—Hede måste, innan arbete tages, vända sig till registerföraren. De, som uraktlåta detta komma att behandlas efter förtjänst.

Samtidigt meddelas, att för oorganiserade lönar det inte mödan att göra sig besvär, ty sådana finns inte arbete för här.

Glissjöbergs L. S.

BLOCKAD.

Som uppgörelse ej kan träffas vid Skogssällskapets Järnvägsbygge Tingstäde-Lärbro har strejk utbrutit och förklaras härmed nämnda järnvägsbyggnad i blockad och kvarstår blockaden oavsett vem som övertager arbetet tills uppgörelse träffats med Tingstäde L. S. Alla om sin heder måna arbetare taga ej någon anställning vid nämnda arbetsplats.

För Tingstäde L. S.

Styrelsen.

Uppgörelse inom tändsticksindustrien.

Omröstningen bland arbetarna inom tändsticksindustrien har resulterat i att det av underhandlingsdelegerade framlagda förslaget till avtal har accepterats. De berörda fabrikerna äro: Göteborg, Malmö, Kalmar, Västervik, Växjö, Vetlanda och Mönsterås.

Landet är med avseende på lönerna indelat i 3 grupper där lönerna för manliga arbetare är resp. 1:25, 1:20, 1:15 pr timma, och för kvinliga resp. 72, 69 och 67 öre.

Ackordspriserna ha höjts och semester av 4 dagar har tillerkänts de som ha varit anställda i 6 månader.

TACK.

Till alla som genom didrag åstadkommit den stora och välkomna gåvan av kr. 196:54, som jag under min sjukdom fått mottaga av kassör Hugo Bölja, ber jag att härmed få frambära såväl mitt som min familjs hjärtligaste tack.

Grängesbergs sanatorium den 10 april 1920.

Karl Malm.

Strejken i Skutskär.

Striden gäller i första hand reglering av arbetstiden vid sågverket.

Enligt avtal, ingånget mellan sågverksförbundet, och Sv. sågverks-ind.-arb.-f:t, skall ompostning, d. v. s. ombyte av sågblad försiggå under arbetarnas fritid (måltidsraster). Då ompostning företages tre gånger i skiftet, förstår man, att det är en ansenlig inskränkning av arbetarnas fritid som man här söker åstadkomma.

Avd. 54 av Sv. sågverksind.-arb.-f:t vid Skutskär, har godkänt riksavtalet i sin helhet, men reserverat sig mot den punkt i avtalet som handlar om ompostning å fritid. Då sågare och hjälpsågare utgör de speciella arbetsgrupper, som äro berörda av postningen, kunde avd. 54 icke fatta något definitivt beslut i denna punkt, på grund av att sågarne äro oorganiserade o. hjälpsågare äro anslutna till platsens L. S. Till följd härav hänsköts nämnda fråga till Skutskärs L. S. för avgörande.

Sågarne, vilka som nämnts äro oorganiserade, har för sin del godkänt postningsfrågan, som den föreligger från arbetsgivarehåll På möte med Skutskärs L. S. den 28 mars upptogs frågan om "hjälparbetarnas ställning till postning på fritid", till behandling. Efter en lång debatt beslutade mötet enhälligt att icke under några förhållanden finna sig i arbetsgivarnas fordringar. Beslutet innebar dock, att postning å fritid skulle få försiggå, därest bolaget kunde använda sig av extra personal, för utförande av detta arbete. Mötesbeslutet meddelades arbetsledningen den 29 mars.

Fredagen den 9 april igångsattes en del av sågverket, med tillämpning av av den nya lagen om 8 timmars arbetsdag. Kl. 1 em när middagsrasten tog sin början, lämnade hjälpsågarna ramarna, utan att först verkställa ompostning. Redan tidigt på fm. hade emellertid arbetsledningen uppbefordrat ett extra arbetslag, för att biträda sågarne vid postningen. Det såg ett ögonblick ut som om arbetsledningen accepterat det erbjudande som L. S. givit densamma angående användandet av extra personal. Det visade sig emellertid snart, att det hela endast var en kringgående rörelse. Kl. 2,15 em vid rastens slut, återvände de ordinarie hjälpsågarne för att fortsätta arbetet. Dessa blevo emellertid genast hemskickade, och det extra arbetslag som utfört postningsarbetet beordrades nu att intaga de lockoutade hjälpsågarnas platser vid ramarna. Det extra laget, som uteslutande bestod av syndikalister sade ett bestämt nej, vi utför ej något strejkbryteriarbete. Även detta lag blev nu hemskickat, och följden blev att sågverket måste stoppa.

Samma dag på kvällen, avhöll L. S. möte, för att vidtaga nödiga åtgärder. Följande platser blevo nu förklarade i blockad. All hjälpsågning, alla flottning av timmer och massved nedanför bryggeriet, all transport av massved från flottningsrännan till Cellulosafabrikerna. En stor strejkvakt tillsattes även. Som all transport av massaved till Cellulosafabrikerna var blockerad, nekade kranlaget vid nämnda fabriker, att taga befattning med en massavedbom, som en tjänstvillig kapten och d:o maskinist å bogserbåten "Skutskär II" trots blockaden bogserade över till fabrikerna. Kranlaget som bestod uteslutande av reformister, respekterade således blockaden. I brist på massaved måste fabrikerna stoppa onsdagen den 14 dennes.

— — — — — — — — — —

På initiativ av Skutskärs L. S. sammankallades till allmänt strejkmöte, söndagen den 11 april. Stämningen på mötet var god, de reformistiska organisationerna erkände det berättigade i denna kamp, och lovade att ställa sig solidariska. Sista punkten på dagordningen, där L. S. förbehöll sig rätten att icke gå med på någon uppgörelse förrän följande krav beviljats: Ingen inskränkning av hjälpsågarnas fritid, inga trakasserier, godkännande av före striden inlämnade prislistor samt avskedande av alla individer, som under striden uppträtt som förrädare, ställde reformisterna sig tvivlande till och yrkade rent avslag på nämnda punkt. Punkten blev dock av mötet godkänd med stor majoritet. Ett förslag framlämnades också från syndikalistiskt håll, att reformisterna kunde om de så önskade insätta representanter i underhandlingskommittén.

Förslaget avböjdes emellertid av reformisterna. Onsdagen den 14 april, hade L. S. anordnat extra möte för att behandla en del viktiga frågor. Under det mötet pågick som bäst anlände en kamrat och meddelade att bolaget på e. m. å samtliga anslagstavlor uppsatt följande:

MEDDELANDE.

På grund av för handen varande omständigheter och därav förorsakad brist på arbete utestänges omedelbart alla arbetare tillhörande L. S. från allt arbete hos oss.

Skutskär den 14/4 1920.

Stora Kopparbergs Bergslags A.-B., Förvaltningen.

Rent besked. Skrivelsen framkallade f. ö. starkare stridsstämning på mötet. Sedan ett fyrfaldigt leve utbragts för fortsatt kamp, övergicks att behandla frågan om vilken ställning L. S. skulle intaga gent emot bolagets lockoutande av samtliga arbetare tillhörande den syndikalistiska organisationen. Efter en stunds debatt beslutade L. S. att ytterligare skärpa blockaden, samt att blockera för ny arbetskraft.

— — — — — — — — — —

Striden föres nu mellan Skutskärs L. S. å ena sidan, och St. Kopparbergs Bergslags A.-B. å den andra. Konflikten berör cirka 1000 man.

— — — — — — — — — —

Detta är L. S. första strid, vadan resultatet motses med stort intresse. Arbetsgivarna komma ej att sky några medel, för att utrota syndikalismen på Skutskär. Skall de lyckas eller ej? Svaret ligger hos arbetarna själva. Skutskärs arbetarkår har sedan 1909 ej fört någon strid, resultatet av storstrejken står ännu som ett hemskt spöke för arbetarna, de har förlorat tron på sin egen handlingskraft, pessimism, vinner allt större insteg hos arbetarna. Detta duger ej. Se på I. W. W.-rörelsen i Amerika, trots de brutala förföljelser dessa kamrater äro utsatta för, går de dock ständigt framåt, kamplusten ökas, och många segrar vinnes! Skutskärs syndikalister har gått ut i striden fast beslutna att segra, om än kampen blir hård; förlora ej modet rättvisan måste segra! Om det än skall bli Vargön N:o 2 skall vi dock kämpa striden till slut.

Fram för syndikalismen.

En syndikalist.

Strejken i Karlskoga

Yxfabriken äges av Bofors bruk, och enligt ledningens för fabriken utsago är den startad uteslutande av filantropiska grunder, vilket man också skulle kunna tro med hänsyn till de löner som betalas vid fabriken. Allaredan i fjol höst ingingo arbetarna till ledningen med begäran om löneförhöjning. Den lön som då betalades utgjorde 47—65 öre pr timma med ett tillägg varierande mellan 20 och 40 proc. allt efter arbetsgivarens godtycke, samt ett dyrtidstillägg av 15 kr. för man, 8 kr. för hustru och 7:50 kr. för barn under 15 år, allt pr månad. Denna mycket rimliga eller kanske orimligt blygsamma begäran avslogs emellertid av arbetsgivaren, och följden blev att L. S. blockerade för ny arbetskraft, en blockad som vid tillfället var mycket verksam, enär fabriken var nyanlagd och ännu höll på att söka folk för verksamhetens bedrivande i full utsträckning.

Så kom verkstadslockouten och efter denna framställdes krav på det procentuella tilläggets höjande från 40 till 50 proc. jämte full kompensation för arbetstidsförkortningen och samma dyrtidstillägg som förut utgick. Svaret på denna begäran blev att ledningen skulle gå i underhandlingar om blockaden för ny arbetskraft upphävdes. Detta kunde emellertid L. S. icke gå med på, enär man allaredan hade börjat avskeda L. S. medlemmar och det sålunda var tydligt att arbetsgivaren ville använda sig av blockadens upphävande för att taga in nytt folk samt avskeda alla L. S.-medlemmar. Arbetsgivaren tog sig nu för att avskeda de drivande krafterna för organisationen, men efterhand som dessa avskedades blockerades deras platser i fabriken, och när andra skickades att utföra deras arbete vägrade de. Nu äro samtliga L. S.-medlemmar uppsagda och så står saken för närvarande. Om alla L. S. medlemmar avskedas måste fabriken stanna, enär av hela arbetsstyrkan, omkring 30 man, 2/3 äro organiserade i L. S.

Det kan nästan sägas tillhöra pjäsen att det på en sådan plats finnes en halvtokig verkmästare som å egna och arbetsgivarens vägnar brutaliserar arbetarna, dessemellan som han visar sina onödiga omsorger om deras väl. Man får väl antaga att det är mest å arbetsgivarens vägnar som han emellanåt uppbygger arbetarna med agitationsföredrag om vilka oskattbara fördelar medlemskapet i Metallindustriarbetareförbundet medför, skada bara att arbetarna inte känna sig riktigt övertygade av den nitiske agitatorns välatighet.

Det är emellertid mycket möjligt att arbetsgivaren verkställer hotet med avskedanden, ty Bofors bruk är naturligtvis styft i nacken. Men även den styvaste kan få lov att bocka sig till slut, och L. S. i Karlskoga är snart i en ställning där den på ett vida kraftigare sätt kan bjuda det mäktiga bolaget spetsen. Vi tro icke det skulle skada bolaget, om det tog sig en funderare på hur ett angrepp vid själva bruket skulle kännas. Det kan inträffa, om bolaget fortsätter med sin non possumus-politik, att hela bruket stoppar, och arbetsledningen bör allt ta saken under övertänkande.

Trävaruarbetarnas konferens i Ljusdal

De i S. A. C. organiserade arbetarna inom trävaruindustrien, (skogs-, flottnings- och sågverksarbetarna) avhöllo sin tredje årskonferens i Ljusdal den 17 och 18 april.

Vid konferensen voro följande L. S. representerade: Ljusdal, Tallåsens, Kallmyrs, Svegs, Vikbäckens, Linsälls, Trångsvikens, Seskaröns, Loos, Liljhärdals, Korsnäs, Hamrånge, Gävle, Katrineberg kapell, Glissjöbergs och Skutskärs varjämte D. K. i Gästriklands, Hälsinglands och Södra Jämtlands distrikt voro företrädda genom ombud. Därtill kom så I. K:s medlemmar samt som ombud för S. A. C. kassören K. Israelsson Red. Edvin Lindstam som anmodats att i anslutning till konferensen hålla några föredrag i Ljusdal och Tallåsen var även närvarande.

Konferensen öppnades av I. K:s ordf. Veglin varefter Ceder, Sandarne och J. Lundgren, Gävle valdes att leda förhandlingarna. Sekr. blevo Edvin Lindstam samt Klas Vallin, Gävle. Ett redaktionsutskott tillsattes och valdes härtill Henriksson, Glissjöberg; Danielsson, Linsäll samt Lundgren, Gävle. Rese- o. fullmaktsgranskningskommitterade blevo Liv, Sveg och Danielsson.

Veglin föredrog rapport över I. K:s verksamhet under det gångna året jämte revisionsberättelsen vilka godkändes. des.

Den första stora frågan på dagordningen var taktikfrågan. Glissjöbergs L. S. hade även inlämnat en fråga: Är en industriell aktion mot trävarubolagen nödvändig och utförbar? vilken upptogs till behandling samtidigt. En lång och synnerligen intressant debatt uppstod i vilken de olika ombuden framförde de erfarenheter man gjort vid striderna som den sista vintern förts ute i skogarna. Ombudet från Skutskär, Forssén, redogjorde i samband härmed för den stora strid som nu pågår i Skutskär samt framförde en hälsning från de stridande kamraterna där. Debatten blev lång och säkerligen lärorik för samtliga deltagarna. Från redaktionsutskottet förelades följande förslag till uttalande vilket enhälligt antogs:

Beträffande taktikfrågan förklarar konferensen sin anslutning till de synpunkter som finnes framförda i det uttalande i taktikfrågan som giordes vid 1916 års kongress. Konferensen hemställer till alla L. S. inom industrien att nogsamt överväga de i detsamma framförda synpunkterna samt kraftigt verka för att dessa principer, vid stridstillfällen och eljest i det dagliga livet, må omsättas i praktiskt arbete.

Registersystemet var nästa punkt på dagordningen. Även den föranledde en längre ingående debatt där man redogjorde för de olika erfarenheter som gjorts på olika platser i denna sak.

Redaktionsutskottet framlade följande förslag som antogs av konferensen:

Konferensen uppdrager åt D. K. att på basis av från L. S. inkomna rapporter, utarbeta en grundprislista varefter L. S. må utarbeta lokala prislistor, därvid utgående, dels från grundprislistan, dels från å orten gällande timlöner samt även från de förutsättningar som förefinnas för att uppdriva priserna.

Vid utarbetande av lokalprislistor bör L. S. taga under övervägande lämpligheten av att samarbete etableras mellan L. S. inom geografiska områden där arbetet och övriga förhållanden äro likartade.

Frågan om anställande av en expeditionsförare inom I. K. behandlades ingående och påvisades från I. K:s sida nödvändigheten härav med hänsyn till det alltmera växande arbete som I. K. får sig förelagt. Efter ett uttömmande meningsutbyte i frågan beslutades att I. K. t. v. skall sköta göromålen som hittills men att den när förhållandet så medgiver äger att tillsätta en person att sköta det löpande arbetet med expeditionen. Utgivandet av en, speciellt för arbetarna inom trävaruindustrien, avsedd tillfällighetstidning beslutades och fick I. K. i uppdrag att fortast möjligt realisera uppgiften. Beslöts att anslå eventuell vinst å densamma till inköp av en skrivmaskin för I. K:s räkning.

I. K:s förläggningsort blev Ljusdal och skall de erforderliga ledamöterna utses av Ljusdals L. S.

Efter dagordningens slut diskuterades en hel del olika frågor rörande det industriella samarbetet, agitationen och arbetsförhållandena inom industrien. Många nya uppslag och synpunkter framkommo därvid, som säkerligen komma att tillvaratagas i det kommande agitations- och organisationsarbetet. I. K. fick en del uppdrag beträffande utgivandet av agitationsmaterial och i övrigt rörande organisationsarbetet, vilkas fullföljande säkerligen skola stärka och underlätta det svåra arbetet att samla och solidarisera arbetaremassorna inom denna stora och vidsträckta industri.

Efter förhandlingarnas slut var offentligt agitationsmöte ordnat varvid Edvin Lindstam och Vegelin höllo tvenne uppmärksamt åhörda föredrag.

Allt som allt kommer säkerligen konferensens arbete att sätta goda frukter i det kommande arbetet och det är att hoppas att såväl I. K. som resp. L. S. lägga manken till på det att en stark och enhetlig organisation på syndikalistiska principer, snart måtte bliva verklighet, därmed möjliggörande den industriella aktionen vars nödvändighet så starkt betonades på konferensen.

Resefördelningen belöpte sig till kr. 32,65 pr L. S.

Ref.

Bidragslistor undanbedes.

På grund av att nästan allt arbete på platsen ligger nere, undanbeder sig Schisshyttans L. S. alla bidragslistor tills vidare.

Bidragslistor undanbedes.

Persbergs L. S. undanbeder sig alla bidragslistor. Ankomna listor returneras blanka.

Persbergs L. S.

Från Mossgruvans L. S.

Som dålig arbetstillgång är rådande uppmanas härmed alla som ämna söka arbete här att först sätta sig i förbindelse med registerföraren på platsen. De som uraktlåta detta betraktas som osolidariska och behandlas därefter.

Registerkommittén.

Meddelande.

Medlemmarna n:r 73089 Elis Gunnar Eriksson och n:r 75224 Johan Albin Nilsson samt 75458 Josef Emanuel Gustavsson torde ofördröjligen meddela sina adresser till Söderhögens L. S. för undvikande av obehag.

Oscar Liljengren, ordförande.

Meddelande från Nyköpings L. S.

Härmed uppmanas medlemmarna i sekt. n:r 2 av Nyköpings L. S n:r 69638 Josef Ejnar Landkvist, 72414 Harry Robert Jansson, 72417 Vatjer Erik Gustavsson att klara sina mellanhavanden med organisationen hos kassören före den 15 maj. I annat fall kommer ni att strykas och överföras på skubbarelistan.

Sekt. n:r 2 av Nyköpings L. S.

På möte med sekt. n:r 2 av Nyköpings L. S. beslutades att utesluta ur organisationen medlemmarna n:r 72421 Karl Gunnar Broms, född den 29/4 1901 i Lunda, Södermanland, på grund av att det bevisats att han ej är fullt ärlig.

Sekt. n:r 2 av Nyköpings L. S.

Anläggningsarbetare.

En förtvivlad moder frågar om någon vänlig anläggningsarbetare kan skaffa henne kocklag vid något större anlägg. om det ej går, vore det bra om bostad kunde anskaffas; mannen är arbetslös Svar till "Snar hjälp", Syndikalistens Exp., Box 51, Örebro f. v. b.

AVBÖN.

Som Axel Viktor Hallin, född 22/3 1887 i Skepphults socken, Älvsborgs län, vilken uppträtt som strejkbrytare vid Fritsla spinneri år 1917, har begärt avbön för sin osolidariska handling hos Kinna L. S., samt har lovat att ställa sig som en god kamrat, har Kinna L. S beslutat att bevilja honom inträde och må han betraktas hädanefter som en god kamrat.

Kinna L. S.

Styrelsen.

AVBÖN

Hån-Vemdalens L. S har beslutat bevilja Olov Beckman, Hån och Nils Martinsson avbön för osolidariskt handlingssätt under flottningskonflikten 1916 i Vemån och få dessa hädanefter betraktas som goda kamrater.

Hån-Vemdalens L. S.

Kontrollerade Gummi-Artiklar

5:—, 6:—, 7:—, 8:—, 10:—, 12:— kr. pr dussin.

Handels-Magasinet, Tidaholm. Tel. 182

Gummi

Provdussin Kr. 5:—, 6:50, 8:—. Kontr. orginalvaror. Kvalité och priser utan konkurrens.

Engströms Antikvariat, Ludvika.

FOTOS NYTT!

Direkt från Paris. Extra intressanta motiv. Garant. äkta! Sista nyhet! Största sort. Absolut enastående. Fin-Fin provsats 5, 10 & 15 kr. Förskott franco. Belåtenhet garanteras. Begär provorder. Skriv i dag. Böcker och gummi till lägsta pris.

Varumagasinet SVEA, avd. E, Nyköping.

Omega

VÄRLDENS FÖRNÄMSTA RÄKNARE OMEGA

hittills oöverträffad i kvalité. Prislägen Kr 6:—, 6:50, 7:—, 8:50, 10:—.

KLUBBHALSDUKAR,

långa, av svart siden, med och utan band. 3 kr. st. säljas direkt från tillverkaren, mot postförskott.

"Klubbhalsduk", Postfack Stockholm 6.

UNDERLIVSLIDANDE

och dylikt undgås bäst genom bruk av livmodersprutan Noliber, av gummi. Pris m. endast korta röret: 15 ,20 25 kr., med båda rören: 20, 25, 30 kr. Lämpligaste lösning är Noliberpulver 5 kr. pr ask. Livmoderspeglar 10 kr. Vid köp anatomisk bild och broschyr.

Pristlista mot 15 öre porto.

CARL G. SCHRÖDER,

Möllevångsgatan 53 b. MALMÖ 5.

Kvinnosjukdomar

Underlivslidande och liknande undvikes bäst genom Haralds livmodersprutа. Pris 12, 16, 20 kr., med båda rören 16, 20, 24 kr. Haralds Sköljningspulver 2 kr. pr ask. Livmoderspeglar 3, 5 och 10 kr. Best prislistan 22 och ill. kat. 23. mot 12 öre porto i försegl. brev utan firmatryck. Till landsorten mot postförskott eller förut insänd likvid.

— **Constantin Harald** —

Linnégatan 18. GÖTEBORG

GUMMI

kontrollerat, 6, 8 och 10 kr. pr duss. Sorterad provsändning 6 och 10 kr. Bokprislistan 22, ill. kat. 23 gratis. Ferm och diskret exp. pr omg. Bästa inköpskälla för återförsäljare.

CONSTANTIN HARALD,

Linnégatan 18 Göteborg 7.

Franska Fotos

Pikanta nyheter, med djärva motiv från Söderns hemliga salonger. OBS.! Äkta. Pris kr. 3, 8, 10 och 15 pr duss. Endast mot förskott. Sändes franco. Återförsäljare god rabatt från

VARUMAGASINET SVEA, avd. S, Nyköping.

GUMMI

Marknadens finaste kvalité. Absolut äkta, kontrollerad vara. Pris kr. 5 à 6 pr duss. **Fraktfritt endast mot förskottförskottslikvid.** Lägsta pris i parti och minut från

G. JOHANSSON, Box 56, avd. S, Nyköping.

Nytt! Nytt! Fotos.

Fin-fina, direkt importerade. 18 olika ställningar. Insänd 1 kr.

Distributionsaffären,

Södra Nygatan 24, Norrköping.

På förekommen anl. meddelas, att det är onödigt betala överpris för en Livmodersprutа, då Haralds förtenta Livmodersprutor till moderat pris, är av överlägsen Kvalite.

— **Constantin Harald** —

Linnégatan 18. GÖTEBORG

FRANSKA FOTO.

Aktstudier, en massa Nyheter från Paris samt Grekland, en provsändning på 1 duss. sändes då 1 kr. in sändes.

Adr.: Kortstudie, Box 37, Norrköping.

MESSALINA-GUMMI Provsändning 5, 10, 15 kr. Prislista 20 öre

CARL G. SCHRÖDER,

Möllevångsgatan 53 b, MALMÖ 5, Rt. 1938

Kärlekskonfekt

OBS.! Äkta. Pris pr tub 2:25, 5 st. för 10 kr. a. för damer och b för herrar. **Franska Fotos,** verkligt intr. endast för herrar. Fin provsortering 5 och 10 kr.

GUMMIVAROR

kontrollerade, till förmånligaste priser i parti och minut. Provsändning 5 kr, 7 st. Fysiska förseglade böcker, slumpas för 3 kr. Katalog gratis med varje order, och kan även erhållas mot porto. Alla varor exp. mot förut insänd likvid eller mot postförskott i väl förseglade försändelser, och utan ang. av innehåll.

Postförskottsaffären KRONAN, Uddevalla II.

3 Goda råd! 3

1:sta) Tänk först, handla sedan!
2:dra) Reducera Edra utgifter!
3:dje) Rekv. prislista å äkta kontr.

Gummivaror från Engströms Antikvariat, Ludvika.

Sändes gratis.

Gummi

Högsta kvalité pr gross kr. 29:85. D:o pr duss kr. 4,80. Vid köp av 3 duss. medsändes gratis. 1 Äkta Bengall rakkniv. Fotos högintressanta pr duss kr. 3:45, allt fraktfritt pr efterkrav.

V. Carlsson Import- & Partiaffär, Västerås.